

И невѣста да ти станѣ,  
Оти вчера клѣтва дадохъ,  
Вѣрнѣ Самуилу да останѣ,  
Отрѣжи ми ти главатѣ,  
Катъ на агне гергѣовско,  
Катъ на пиле петровско;  
Вземи ми и душѣта,  
Но на клѣтва вѣрнѣ  
Ази вѣчно ще останѣ.“  
Скокнѣ разлюти са  
Свирепія главатарѣ,  
Извади сабіѣ фрингіѣ,  
Че ѣ отсѣче руса глава,  
Руса глава отъ рамѣнѣ;  
А дружината вѣрнѣ  
Вѣрнѣ и зговорнѣ  
Въ единѣ гробѣ погрѣбѣ  
Самуила съ вси свадбари,  
Съ вси свадбари и гайдари,  
А въ другѣ—вѣрната Елена,  
Елена невѣста хубавѣ,  
Елена невѣста гиздавѣ.  
И на това мѣсто омайно  
Гористо іощѣ страшно  
Засѣлихѣ нову село,  
Новото село Елена.